

Три песме – Живота Ђурић

ЈЕСЕН

Јутрос ме на стази златна јесен срела,
И видех у шуму немир зрења носи;
Венац боја свила око свога чела,
А у златној коси
Мирисаше цвеће и листови свели
И плодови зрели.

И златом плодова труд тежаку плаћа...
Шипковима рујним попрскала трње,
Гроздова црвених и слађих од саћа
Расула је зрње,
А семенке баца, весела и жива,
По браздама њива.

По воћњаку иде и на дебла пуза
И бере плодове што се ватром жаре;
По пољима љуља шуме кукуруза
И пуни амбаре
Плодовима златним и, сред котобања,
На евенци сања.

ИЗЛЕТ ДО ХОРИЗОНТА

Већ трећи дан пешачим
само према западу
вуче ме моћ даљине
која свакодневно вечера

уморно сунце.
Са ливадским скакавцима
поред пута, већ трећи дан
како трпим глад,
На оклопу корњаче седим,
скупљам снагу и ћутим,
јер су ми уста сува
у овом крају где су све реке
попили жедни путници као ја,
пре мене.

Трећи дан гледам у небо,
замишљам да пада киша,
па од кишних капи
да направим степенице
до аутобуса из облака.

Тамо је једина аутобуска
станица до хоризонта.
Без кише пут ће бити дуг.

ПОДЕЛА

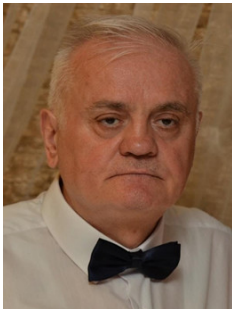
Две супротстављене слике
ко две љубоморне девојке
које се чупају за косу
које се гребу за очи
за страствену љубав
његовог рођења
његову реч

А та реч
са рађањем песме
дели свет
на робове и песнике.

Кога ће убити?
Чије кости ће самлети?
Да ли робу?
Или песнику?

О ПЕСНИКУ

Живота Ђурић је рођен 1950. године у Загорју општина Вучитрн. Основну школу завршио је у Орлану општина Подујево. По завршетку основне школе, маја 1966. године, долази у Београду где наставља школовање. Почео је као прозни писац и издавач. Објавио десет књига. Написао још пет књига које чекају да угледају светлост дана.

Живи и ствара у Београду.